

M. T. JELIZAROVILLE

15/VI. 97.

Mark, sain edellisessä postissa kirjeenne, joka on päivätty 23/V. Se on mainiota, että Tekin ryhdytte vihdoinkin „tuhoamaan paperia”. Toivon, että se „kauhea ikävä”, jota valitatte, panee Teidät ryhtymään siihen useammin: olisin siitä hyvin iloinen. Sitä paitsi asemammekin on nyt tietyssä mielessä analoginen. Istumme kumpikin maaseudulla yksinämme — minä tosin vähän kauempana — ja se pakottaa tarmokkaampaan kirjeenvaihtoon.

Minulle oli uutta, että Kokushkino on jo määrätty myytäväksi ja että Mitja on matkustanut tämän asian vuoksi Kazaniin⁷⁰. Annettiinko hänelle valtakirja, jotta voisi jättää tilan itselleen? Kirjoittakaa, miten tämä asia ratkeaa. Toisaalta tuntuu, että on hyvä, kun se vihdoinkin kerta kaikkiaan päättyy, mutta toisaalta „loppu” on kuitenkin hyvin epämiellyttävä, vaivannäköä ja kaikesta päättellen tappiota tietävä.

Kirjalaatikkoa en ole saanut enkä edes tiennyt, että se on lähetetty. Kenen nimelle se on lähetetty ja milloin? Kenelle on lähetetty tavaran vastaanottokuitti? Kirjoittakaa minulle kaikesta siitä. Äidin kirjeestä tiedän, että aiottiin lähettää rahtitavarakonttorin välityksellä. Siis se viipty matkalla melko kauan, luultavasti pari kolme kuukautta. Jos ostitte joitain uusia kirjoja siinä yhdessä lähetettäväksi, niin kirjoittakaa, olkaa hyvä (jos muistatte), mitä nimenomaan, sillä en nyt uskalla tilata arvellen, että ne ehkä ovat jo matkalla.

Olen alkanut saada „*Russkije Vedomosti*” lehteä ja luen sitä niin ahnaasti, että sen voi käsittää vain reaktioksi lehtien pitkäaikaiseen puuttumiseen. Onko tilattu mitään muuta? („*Russkoje Bogatstvo*”; „*Vestnik Finansov*” —

Rybkinan nimelle ⁷¹; saksalaiset.) Keskiviikkona ja lauantaina lähetetyt lehdet saan 13. päivänä. Siis posti lähtee Moskovasta tänne noina päivinä: ottakaa se huomioon erilaisten lähettämislaskelmien varalta.

Toissapäivänä sain kansanhuviyhdistyksen selostuksen ⁷². Kiitos siitä.

Omaisiltamme en ole saanut ulkomailta vielä yhtään kirjeitä. Matkojen vuoksi he ovat nähtävästi saaneet minun kirjeitäni harvemmin ja kirjoittaneet harvemmin minulle. En myöskään tiedä, minne heille voisi nyt kirjoittaa. Berniin on tuskin sopivaa enää lähettää, mutta uutta osoitetta minulla ei ole. Viimeksi kirjoitin äidille viikko sitten — samaan aikaan kuin postikortin Teille *. Tänään en kirjoita hänelle erikseen, mutta ettei hän alkaisi hätäillä, vaan saisi tälläkin kertaa jonkinlaisen viestin, olkaa hyvä ja lähettäkää hänelle tämä kirje.

Hyvä olisi, jos Mitjakin ryhtyisi palattuaan tuhoamaan paperia. En ole vielä kukaan vastannut hänen „teoreettiseen” kirjeeseensä: Moskovassa olin niin hajamielinen, ettei mieleeni jäänyt mitään siitä, mitä hän kertoi mieltään kiinnostavasta kysymyksestä. Ja hänen kirjeestään en saanut täysin selvää käsitystä, ensinnäkin siksi, että se oli liian lyhyt, ja toiseksi siksi, ettei minulla ole käsillä hänen siteeraamansa kirjan venäjännöstä, minkä vuoksi en voi suorittaa välttämätöntä tarkastusta.

Puristan kättänne. Teidän V. U.

P. S. Ajatus, että voitaisiin järjestää kirjojen lähettäminen tänne jostain pääkaupungin kirjastosta, askarruttaa minua yhä enemmän ja yhä useammin; toisinaan alan ajatella, että ilman sitä en voi tehdä täällä kirjallista työtä: niin välttämätöntä on tätä työtä varten ulkoinen impulssi, jota täällä ei ole lainkaan.

*Lähetetty Shushenskojen kylästä
Moskovaan*

*Julkaistu ensi kerran v. 1929
„Proletarskaja Revoljutsija”
aikakauslehdessä 2.—3. numerossa*

Julkaistaan käsikirjoituksen mukaan

---

* Kirjeet eivät ole säilyneet. *Toim.*